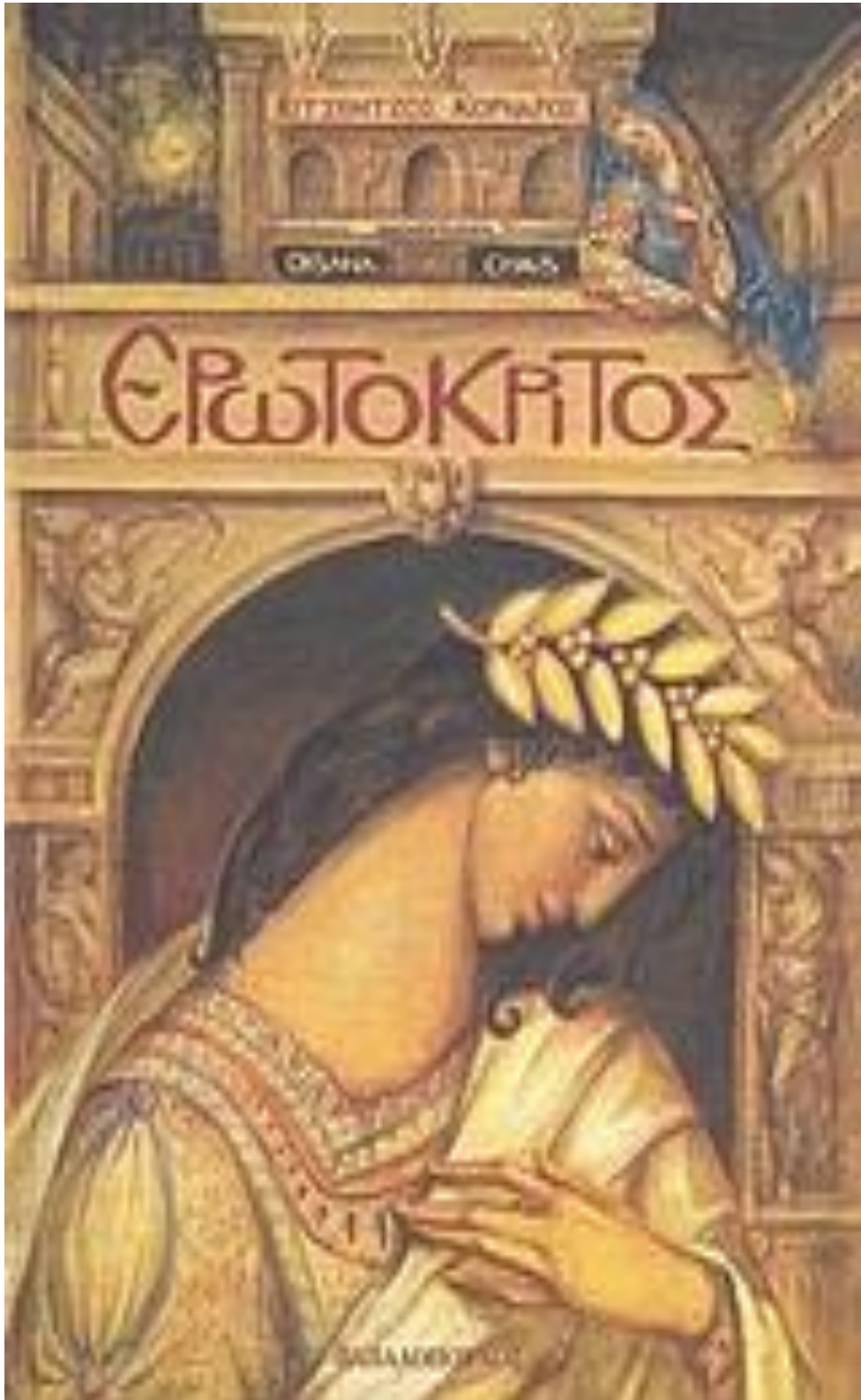

Η Β2 τάξη παρουσιάζει τον

Ερωτόκριτο

1. ΝΙΑ

Μπορεί να μην έχουμε γονείς,
γιαγιάδες και παππούδες.
Μα μες στην τάξη μας αυτή,
θα κάνουμε τρανή γιορτή.

2. ΝΙΑ

Θα ξεχάσουμε τον κόβιντ,
και θα πάμε ταξιδάκι,
σε καιρούς παραμυθένιους
κι όμορφα ιστορημένους.

3. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

Απ' την Κρήτη ποιητάρης
κι επιδέξιος λυράρης,
έγραψε το έργο αυτό,
που 'ναι στον κόσμο ξακουστό.

4. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

Βιτσέντζος είν' ο ποιητής
Και στη γενιά Κορνάρος.
Στη Κρήτη γεννήθηκε κι ανετράφη,
και από εκεί μας έγραψε της Αρετής τα πάθη.

5. ΑΪΣΑ

Στην Αθήνα την αρχαία,
πόλη ζηλευτή κι ωραία,
ζούσαν ο βασιλιάς Ηράκλης
κι η βασίλισσα Αρτέμη.

6. ΣΤΕΛΛΑ

Ήταν συνετοί ηγεμόνες
και τηρούσαν τους κανόνες.
Είχαν και μια θυγατέρα,
σα χιονάτη περισσότερα.

7. ΣΤΕΛΛΑ

Προσωπάκι σα φεγγάρι
και περπατησιά όλο χάρη.
Μια μεσούλα δαχτυλίδι,
ένα ζωντανό στολίδι!

8. ΣΤΕΛΛΑ

Αρετούσα, φως του κόσμου,
φρέσκο κλωναράκι δυόσμου,
ομορφούλα σα νεράιδα.
Τέτοια κούκλα δεν ξανάειδα!

9. ΜΠΕΣΑΡΝΤΟ

Στο παλάτι του Ηράκληη,
του μεγάλου στρατηλάτη,
σύμβουλος ήταν καλός,
ο Πεζόστρατος, ο σοφός.

10. ΜΠΕΣΑΡΝΤΟ

Το μονάκριβό του γιο,
το γενναίο ομορφονιό,
Ερωτόκριτο τον λέγαν
και παντού τονε παινεύαν.

11. ΣΠΥΡΟΣ

Ο φίλος του, ο Πολύδωρος,
που 'ταν στη σκέψη γρήγορος,
σαν αδερφό τον αγαπούσε,
στα δύσκολα τον βοηθούσε.

12. ΛΑΖΑΡΟΣ (ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ)

- Ρωτόκριτε, τι έχεις πάθει
και συνεχώς πέφτεις σε λάθη;
Του κόσμου, εσύ, απλό κοπέλι,
πως θες του βασιλιά το μέλι;

13. ΑΓΓΕΛΟΣ (ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ)

- Την Αρετούσα όταν είδα,
σα να με θάμπωσε ηλιαχτίδα!
Δε γνώρισα άλλη κοπελιά,
με τόσες χάρες κι ομορφιά.

14. ΛΑΖΑΡΟΣ (ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ)

- Το σόι της είν' βασιλικό,
σ' όλον τον κόσμο ξακουστό.
Ο βασιλιάς αν θα σε νιώσει,
καημένε, ποιος θα σε γλιτώσει;

15. ΑΓΓΕΛΟΣ (ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ)

- Πολύδωρε, η ψυχή μου κλαίει.
Βαρύς καημός με σιγοκαίει.
Να φύγω πρέπει από κοντά της!
Σ' αφήνω, πάω για τη Χαλκίδα
κι ούτε την ξέρω, ούτε την είδα.

16. ΛΑΖΑΡΟΣ (ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ)

- Σωστή η απόφαση που πήρες.
Με βασιλόπουλα - μνηστήρες,
φίλε μου, δεν τα βγάζεις πέρα
και μη σηκώνεις την παντιέρα.

17. ΑΓΓΕΛΟΣ (ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ)

- Τα πλούτη τους δε με φοβίζουν.
 Στο χώμα τα λουλούδια ανθίζουν.
 Φλουριά η αγάπη δε ζητάει,
 όταν στα μάτια σε κοιτάει...

18. ΣΤΕΛΛΑ (ΔΙΑΒΑΖΕΙ)

Φεύγει, πετάει το παλικάρι,
 με το σπαθί μες στο θηκάρι.
 Κι η Αρετή στην κάμαρά της,
 χτενίζει τα μακριά μαλλιά της.

19. ΣΤΕΛΛΑ (ΔΙΑΒΑΖΕΙ)

Τη βοηθάει η Φροσύνη,
 με νοιάξιμο και καλοσύνη,
 η προκομμένη η παραμάνα,
 που 'ταν γι' αυτή δεύτερη μάνα.

20. ΜΑΡΙΝΑ (ΑΡΕΤΟΥΣΑ)

- Αχ Νένα μου αγαπημένη,
 πάλι ξενύχτησα η καημένη!
 Άκουσες τον τραγουδιστή
 με τη γλυκιά του φωνή;

21. ΦΑΤΙΜΑ (ΠΑΡΑΜΑΝΑ ΦΡΟΣΥΝΗ)

- Μάτι δεν έκλεισα όλη νύχτα.
 Λες κι άπλωσε η σελήνη δίχτυα!
 Ποιο να 'ναι αυτό το παλικάρι,
 τα λογικά σου που 'χει πάρει;
 - Ανησυχώ πολύ, παιδί μου.
 Τρέμει για σένα η ψυχή μου!

22. ΜΑΡΙΝΑ (ΑΡΕΤΟΥΣΑ)

- Νένα μου, πράμα μη φοβάσαι,
χαρούμενη για μένα να 'σαι.
Μπορεί η τύχη μου η καλή
να 'στευε τον τραγουδιστή.

23. ΧΡΙΣΤΙΝΑ (ΑΝΘΗ, ΦΙΛΗ ΑΡΕΤΟΥΣΑΣ)

- Γλυκιά Αρετούσα μου, κι εγώ
το ίδιο με σένα λαχταρώ.
Λες να 'ναι και το πρόσωπό τους
γλυκό όπως και το παίξιμό τους;

24. ΧΡΙΣΤΙΝΑ (ΑΝΘΗ, ΦΙΛΗ ΑΡΕΤΟΥΣΑΣ)

- Σαν το λαούτο κελαηδάει,
η σκέψη μου σ' αυτόν πετάει.
Αχ, πως θα μάθω τ' όνομά του,
το σπίτι του και τη γενιά του;

25. ΦΑΤΙΜΑ (ΠΑΡΑΜΑΝΑ ΦΡΟΣΥΝΗ)

- Τι πάθατε, καλέ κοπέλες,
κι αρχίσατε να λέτε τρέλες;
Γυρίσετε στο κέντημά σας
και συμμαζέψτε τα μυαλά σας.
Σαν έρθει η ώρα η καλή,
ο κύρης σας θα σας το πει.

26. ΑΪΣΑ

Έτσι είπε η Νένα η Φροσύνη
κι άλλαξε θέμα με βιασύνη.
Το βασιλιά πολύ φοβόταν
κι απ' την οργή του φυλαγόταν.

27. ΜΑΡΙΝΑ

Τότε ο Πεζόστρατος, παιδιά,
 έπεσε άρρωστος βαριά,
 του Ερωτόκριτου ο πατέρας.
 Συννέφιασε η θωριά της μέρας...

28. ΛΙΖΙ

Κοντά του η Αρετούσα τρέχει,
 σαν αγγελούδι τον προσέχει.
 Και βρίσκει πάνω στο τραπέζι,
 τη λύρα που ο γιος του παίζει!

29. ΦΑΤΙΜΑ

Αστράφτει η αλήθεια στο μυαλό της:
 Ρωτόκριτο λεν τον καλό της!
 Τρέχει, στη Νένα της το λέει
 κι από την ταραχή της κλαίει.

30. ΣΤΕΛΛΑ (ΔΙΑΒΑΖΕΙ)

Σαν μπαίνει αυτός στην κάμαρά του,
 πλάι στου άρρωστου μπαμπά του,
 βλέπει πως λείπουνε οι σίχοι
 κι η ζωγραφιά που δείχνει εκείνη.

31. ΣΤΕΛΛΑ (ΔΙΑΒΑΖΕΙ)

Λιγοθυμά απ' τον καημό του,
 πάει να χάσει το μυαλό του.
 Μα η Αρετούσα το μαθαίνει
 και μήλα κόκκινα του στέλνει.

32. ΑΓΓΕΛΟΣ (ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ)

- Πολύδωρε, φίλε ακριβέ μου,
 πετάω από χαρά, καλέ μου!
 Η Αρετούσα μ' αγαπάει,
 για λόγου μου καρδιοχτυπάει!

33. ΑΓΓΕΛΟΣ (ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ)

- Αν φάω, γράφει, αυτά τα μήλα,
θα γιάνουν της καρδιάς τα φύλλα.
Κι η φυλενάδα της, η Ανθή,
λέει πως εσένα συμπαθεί!

34. ΛΑΖΑΡΟΣ (ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ)

- Ρωτόκριτε, για τον έρωτά μας,
θαρρώ θα βρούμε τον μπελά μας!
Ο Ηράκλης ποτέ δε θα δεχτεί
η κόρη του να σε παντρευτεί.

35. ΑΓΓΕΛΟΣ (ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ)

- Αδύνατο να την ξεχάσω,
Ακόμη κι όλα αν τα χάσω,
εγώ θα πάω να τη ζητήσω.
Μακριά της δεν μπορώ να ζήσω!

36. ΑΓΓΕΛΟΣ (ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ)

- Πατέρα, κάνε μας τη χάρη.
Πριν να γεμίσει το φεγγάρι,
του βασιλιά ζήτα τ' αστέρι,
της Αρετούσας μου το χέρι!

37. ΚΑΡΑΣ (ΠΕΖΟΣΤΡΑΤΟΣ)

- Για μου, αλίμονο, στοχάσου
κι έλα ευθύς στα συγκαλά σου.
Η θέση σου είναι πάνω στο άτι
κι όχι γαμπρός μες στο παλάτι.

38. ΚΑΡΑΣ (ΠΕΖΟΣΤΡΑΤΟΣ)

- Δεν είσαι από βασιλική γενιά
και κάνε πέτρα την καρδιά.
Δεν δίνει ο βασιλιάς την κόρη
σ' ένα οποιοδήποτε αγόρι.

39. ΝΙΑ

Στέλνει ο βασιλιάς τελάλη,
 απ' τη μια άκρη ως την άλλη
 και προσκαλεί τα παλικάρια,
 ν' αγωνιστούν με τα κοντάρια.

40. ΝΙΑ

Φτάνουν τρανοί πολεμιστές
 από πολιτείες ζηλευτές.
 Γέμισε το παλάτι ιππότες,
 στεριανούς μα και νησιώτες.

41. ΝΟΕΛ

Ρίχνουνε ξανά τον κλήρο
 για το δεύτερο το γύρο.
 Παίρνουν φόρα και ορμάνε,
 σα λιοντάρια πολεμάνε.

42. ΝΟΕΛ

Τα σπαθιά τους διασταυρώνουν,
 αγωνίζονται, ματώνουν,
 μα ένας στο τέλος ξεχωρίζει
 και το έπαθλο κερδίζει.

43. ΦΑΤΙΜΑ

Σαν τον σταυραητό χυμάει,
 ο Ρωτόκριτος και νικάει
 κι η Αρετούσα καμαρώνει
 σαν ο νέος τη ζυγώνει.

44. ΛΙΖΙ

Του φοράει το στεφάνι,
 την κοιτάζει και τα χάνει.
 Με τα μάτια όρκο κάνουν,
 ν' αγαπιούνται ως να πεθάνουν.

45. ΝΙΑ

Μα ο πατέρας της θυμώνει
κι άλλα σχέδια καταστρώνει:
πλούσιο γαμπρό να της διαλέξει,
για να την καλοπαντρέψει.

46. ΝΟΕΛ (ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΗΡΑΚΛΗΣ)

- Κόρη μου, φως και ζωγραφιά μου,
έλα και κάθισε κοντά μου.
Νέα καλά έχω για σένα!
Δώσε κι εσύ χαρά σε μένα.

47. ΝΟΕΛ (ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΗΡΑΚΛΗΣ)

- Πιστόφορο λένε το κοπέλι
που μήνυσε ότι σε θέλει.
Το Βυζάντιο διαφεντεύει
κι όλο τον κόσμο κυριεύει.

48. ΝΟΕΛ (ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΗΡΑΚΛΗΣ)

- Η τύχη σου είναι σπουδαία,
καρδερινούλα μου ωραία!
Ζωή βασιλική θα ζήσεις
και δίπλα του θα ευτυχήσεις.

49. ΜΑΡΙΝΑ (ΑΡΕΤΟΥΣΑ)

- Αφέντη, σεβαστέ μου κύρη,
μη βιάζεσαι για πανηγύρι.
Άλλη είν' η γνώμη η δικιά μου,
αν πρόκειται για την παντρειά μου.

50. ΜΑΡΙΝΑ (ΑΡΕΤΟΥΣΑ)

- Το παλικάρι που θα πάρω,
με παπά και με κουμπάρο,
θα 'θελα εγώ να το διαλέξω,
μαζί του όνειφα να πλέξω.

51. ΜΑΡΙΝΑ (ΑΡΕΤΟΥΣΑ)

- Να σου το πω ήθελα μέρες,
 πως λαχταρώ ν' αλλάξω βέρες
 με το Ρωτόκριτο. Τον ξέρεις.
 Πατέρα, αντίρρηση μη φέρεις!

52. ΝΟΕΛ (ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΗΡΑΚΛΗΣ)

- Φαρμάκι θες να με τρατάρεις;
 Δε θα σ' αφήσω εγώ να πάρεις
 νιο που δεν είναι της σειράς μας,
 ντροπή να γίνεις της γενιάς μας.
 Κάλλιο στη φυλακή να σ' έχω
 και άγρυπνα να σε προσέχω.
 Τον Ερωτόκριτο, με τη βία,
 ευθύς θα στείλω εξορία!

53. ΑΛΕΞΙΑ (ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΡΤΕΜΗ)

- Ηράκλη, αφέντη, βασιλιά μου,
 μη μου σπαράζεις την καρδιά μου.
 Την κόρη μας σα βασανίζεις,
 μεμιάς στα δύο με χωρίζεις!

54. ΑΛΕΞΙΑ (ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΡΤΕΜΗ)

- Παρακαλώ σε, άλλαξε γνώμη!
 Κι εσύ, Αρετή, ζήτα συγνώμη.
 Το νέο πρώτα ας τον δούμε
 κι ύστερα τι θα γίνει ας πούμε.

55. ΝΟΕΛ (ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΗΡΑΚΛΗΣ)

- Γυναίκα, δεν ακούω πράμα,
 στο ξίφος μου έχω κάνει τάμα:
 η κόρη μας ή θα πεθάνει,
 ή γάμο αρχοντικό θα κάνει!

Μυστική συνάντηση Ερωτόκριτου και Αρετούσας

56. ΣΤΕΛΜΑ

Έτσι έγινε και το ίδιο βράδυ,
οι δύο νέοι στο σκοτάδι,
έδωσαν όρκο στην αγάπη,
κόντρα στον άκαρδο σατράπη.

57. ΑΓΓΕΛΟΣ (ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ)

- Τα 'μαθες, Αρετούσα μου,
τα θλιβερά μαντάτα;
Ο κύρης σου μ' εξόρισε,
στης ξενιτιάς τη στράτα.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

58. ΜΑΡΙΝΑ (ΑΡΕΤΟΥΣΑ)

- Αμάραντο κλωνάρι μου,
αητέ και παλικάρι μου,
το δαχτυλίδι που φορώ,
σου δίνω να 'χεις φυλαχτό.

59. ΣΤΕΛΜΑ (ΔΙΑΒΑΖΕΙ)

Έτσι χωρίσανε οι δυο τους,
στο δάκρυ πνίξαν τον καημό τους.
Οι μέρες διάβαιναν κι οι νύχτες,
με βάσανα πολλά και πίκρες.

60. ΣΤΕΛΜΑ (ΔΙΑΒΑΖΕΙ)

Πέρασαν τρεις γεμάτοι χρόνοι,
και με λιακάδες και με χιόνι.
Τότε, μια νύχτα δίχως άστρα,
φανήκανε εχθροί στα κάστρα.

61. ΣΤΕΛΜΑ (ΔΙΑΒΑΖΕΙ)

Σαν πολιορκήσαν την πόλη,
ευθύς τα...χρειαστήκαν όλοι!
Διαμάχες φονικές αρχίσαν,
τίποτα όρθιο δεν αφήσαν.

62. ΣΤΕΛΜΑ (ΔΙΑΒΑΖΕΙ)

Μα ήρθε από τα ξένα φίλος
κι έλαμψε της ελπίδας ήλιος.
Χύμηξε πάνω στ' άλογό του
κι έκανε σκόνη τον εχθρό του.

63. ΣΤΕΛΜΑ (ΔΙΑΒΑΖΕΙ)

Μ' όποιο λεβέντη πολεμούσε,
με ευκολία τον νικούσε.
Το βασιλιά σώζει στη μάχη,
θαυμάζουν όλοι οι μονομάχοι.

64. ΛΙΖΙ (ΧΡΥΣΟ ΠΟΥΛΙ)

- Πουλί είμ' εγώ, χρυσό πουλάκι!
Γλυκολαλώ σαν αηδονάκι.
Στης Αρετής πάω την ποδίτσα
και λέω μ' ανθρώπινη λαλίτσα:

65. ΛΙΖΙ (ΧΡΥΣΟ ΠΟΥΛΙ)

- Σήκω, Αρετή, και μη λυπάσαι!
Ευτυχισμένη πια θε να 'σαι.
Το αντρειωμένο παλικάρι,
γυναίκα του ήρθε να σε πάρει!

66. ΑΛΕΞΙΑ

Τ' ακούει αυτή, λιγοθυμάει
 κι η παραμάννα την κρατάει.
 Τότε ένας νέος πλησιάζει
 και τρυφερά την αγκαλιάζει.

67. ΑΓΓΕΛΟΣ (ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ)

- Το δαχτυλίδι σου φοράω
 κι ούτε στιγμή σε λησμονάω.
 Άνοιξ' τα μάτια σου, καλή μου.
 Δέξου τ' ολόγλυκο φιλί μου!

68. ΜΑΡΙΝΑ (ΑΡΕΤΟΥΣΑ)

- Δεν το πιστεύω, ακριβέ μου,
 πλατύφυλλε βασιλικέ μου,
 πως είμαι στα δικά σου χέρια
 κι όχι στου πόνου τα μαχαίρια!
 Θαρρώ θα σπάσει η καρδιά μου,
 απ' την απέραντη χαρά μου.

69. ΑΛΕΞΙΑ

Με το κουκί και το ρεβύθι,
 τελειώνει εδώ το παραμύθι.
 Έγινε ο γάμος στο παλάτι,
 μ' αγάπη, της ζωής τ' αλάτι!

70. ΑΛΕΞΙΑ

Ζήσανε αυτοί καλά
 και η ζωή τους κύλησε
 όμορφη σαν το νερό
 το καθαρό και δροσερό...

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΣΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΤΗ ΖΥΓΑΡΙΑ